

IGEI GONDOLATOK

A Magyar Baptista Világszövetség vasárnapjára

Február 7-én, a Mabavisz-vasárnapon zárjuk a jubileumi évet. Most, az ünneppsorozat végén, időszerű megkérdezni: Hogyan tovább magyar baptista közösség?

Az elmúlt évben számos alkalommal foglalkoztunk baptista múltunkkal. A különböző rendezvények sokak számára megújulást, hitben való megerősödést, áldott lelki élményt jelentettek. Az eseményekről folyóiratainkban részletesen is beszámoltunk. Megállapodásunk szerint folyó év február 7-én zárjuk a jubileumi évet, de ez nem jelenti azt, hogy tovább nem foglalkozunk baptista múltunkkal, amire szeretnénk továbbra is odafigyelni. Most, az ünneppsorozat végén, időszerű megkérdezni: Hogyan tovább magyar baptista közösség? Mi a mi szerepünk Isten országának ügyében?

Örvendek a MaBaVisz-vasárnapra kijelölt igének – Mt 13:44-52 –, mert abban fontos útmutatást kapunk küldetésünket illetően. Az ige alapján csak néhány igazságot szeretnék kiemelni azzal a reménységgel, hogy

ezek megértése és alkalmazása pozitívan befolyásolja közösségünk jövőjét.

Az előírányzott textusban két példázat is arról szól, hogy **Isten országa minden kincsnél többet ér**. A kincsekre talált földműves és a kincskereskedő mindenét eladva juthatott a talált kincs birtokába. Ez azt jelenti, hogy csak az élvezheti az Isten által kínált élet gazdagságát, aki hajlandó érte, ha kell, mindenről lemondani.

Meggyőződésem, hogy közösségünk is Isten országának része, hozzá tartozni óriási érték. Elődeink, miután ezt megértették, készek voltak mindent kockára tenni, még az életükkel sem számoltak. Voltak, akik házukat, jószágaikat eladták, hogy újszövetségi keresztségben részesüljenek, vagy hogy új imaházat építhessenek. Sokan elődeink közül a gyülekezetet, a lelki közösséget olyan nagyra értékelték, hogy fizikai bántal-

mazást, a családból való kitagadást is vállalták, csak hogy ott legyenek a testvéri közösségben. Ha valamilyen bűn vagy tévedés miatt megfenyítették, addig nem nyugodtak, amíg vissza nem kerültek a gyülekezetbe, mert számukra a közösség felbecsülhetetlen értéket jelentett.

Nekünk, mai magyar baptistáknak is ilyen magatartást kell tanúsítanunk közösségünkkel szemben. Ebben a világban, amelyben az értékrendek krízise uralkodik, azt kell megláttassuk az emberekkel, hogy baptista hívőként Isten népéhez tartozni olyan érték, amely mindennél többet ér, amelyért érdemes mindent kárba veszni hagyni. Községünk akkor lesz erős közösség, ha úgy beszélünk róla és úgy éljük meg kegyességünket, hogy az vonzza az embereket.

(FOLYTATÁS A 3. OLDALON)

50 ÉVES

A BRASSÓI IMAHÁZ

2009. november 15-én ünnepi istentiszteleten emlékeztünk meg az imaházépítésről és az 50 évvel ezelőtti történet templomszentelési eseményről. Délelőtt bemeztési ünnep is volt. Kis Ottó Károly a gyülekezet és körzet ügyintéző lelkipásztora végezte a baptizálást, Sallai Jakab, a nyárádmagyarósi körzet lelkipásztora hirdetett ígét. Borzási Gyula, a székelyföldi missziókerület elnöke történelmi visszatekintésben ismertette a 400 éves baptista missziót, valamint a brassói gyülekezet krónikáját és az imaházépítés fontosabb eseményeit.

(FOLYTATÁS A 8-9. OLDALON)

Tömbházak közé szorították a múlt rendszerben, tornácát is lebontatta a városrendészet, de azért ma is áll az 50 éve épült brassói magyar baptista imaház.

Mindig boldogok, hát ez hogy lehet?

A HEGYI BESZÉD boldogmondásai (Mt 5:1-12) keresztyén kézikönyv, fedezve az élet minden területét. A boldogság mélységes – nem rövidke fellobbanó – érzelmi töltet, a Biblia meghatározása és ajánlása minden idők hívő népe számára.

A boldogmondások három csoportba oszthatók:

Az első három boldogmondás azokat a jellemeket mutatja be, ahogyan a hívő ember viszonyul saját magához.

a) Élni abban a tudatban, hogy híjjával vagyok az Isten dicsősségének és nincs mire büszkének lennem.

b) Síri személyes bűnösségem és bűnre való hajlandóságom felett és a másoké felett is. Az Úr Jézus sírt Jeruzsálem megkeményedett lelkiállapota felett. Az 51. Zsoltár szerzője a bűnre való hajlamosság feletti sirással a bűn elkövetése előtt – elkerülhetett volna a szörnyű mélységeket és azok következményeit.

c) Szelídek lenni az Úrnak való teljes alárendeltséget jelenti – az önelégült lelkiállapotnak vége. A szelídség próbaköve gyakran a legközelebbi családtag, vagy a legközelebbi „lelki” testvér, mint a Mózes esetében is volt, aki szelíd maradt és így nem egy földi Kanaánt örökölt, hanem örök dicsőséget.

A központi boldogmondás

odaszentelést jelent: éhezni és szomjúhozni az igazságot, emésztő, ellenállhatatlan vágy Isten igazsága után, aki a Krisztus – egyenesbe jönni Vele és kifejezésre juttatni ezt a jellemet: „szomjúhozik lelkem az élő Isten után” (Zsolt 42).

A következő négy

boldogmondás a hívő ember megnyilvánulása a környező világ felé.

a) Irgalmas lenni: készség a megbocsátásra és elfeledni a bántást, segíteni. Úgy viszonyulni másokhoz, ahogy hozzám viszonyult Isten.

b) tiszta marad a szív, szennytelen, nem lesz benne zűrzavar, a hamis szeretet és megosztott lojalítások hatására. „A szívből származnak” – mondja az Úr, tiszta a gondolat, tiszta a beszéd és Isten szíve szerint valók a cselekedetek. Jákóbnak a

Jabbok folyó partján egy imaéjszaka után, miután megtisztult a szíve, még az Ézsau bátyja arcán is Isten arcát látta.

c) Hordozni a Békesség Istenének családi képét. Istenfiúi méltóság az Úr békekövetének lenni, ahol emberek békülnek meg Istennel a Krisztusért és egymással is.

Odasúgni a tékozló fiak és leányok fülébe, szívébe, hogy „téged haza várnak, megbocsátanak, ne maradj tovább a világ moslékos vályúi mellett”!

A békefenntartó erők fegyverekkel nem tudnak igazi békességet teremteni.

d) Az üldöztetés benne van Isten akarataiban, az Igazság, akiért történik az üldöztetés Krisztus, és vele azonosulunk, még ha ennek ára is van. Az oltár alatt levő lelkek gyülekeznek, akik a halált is vállalják a drága Megváltóért.

„Boldognak tartom magam”

Egy alkalommal Pál azt írta: „Boldognak tartom magam”, s akkor épp börtönben volt, kihallgatáson. Sem mások, sem saját érzései nem beszéltek akkor a boldogságról, de ő boldognak tartotta magát. A nehezebb körül-

mények között is a boldogság nem tovatűnő délibáb, hanem stabil lelkiállapot. A „boldognak tartom magam” kifejezés azt árulja el, hogy Pál az volt, akinek tartotta magát. Pál az, aki Istent boldog Istennek nevezi és vele megszakíthatatlan, élő kapcsolatban van élete minden rezdületében.

Áttekintve a boldogmondásokat:

● Meggyőző hatalommal bírnak: „Nem vagyok mindig ilyen, de ilyené válhatok”.

● Konfliktust idéz elő bennem: tudatosítja a konfliktust a között, ami vagyok és amilyen kellene, hogy legyek az Isteni elvárások szerint.

De elkerülhetetlen konfliktus van köztem és a jelenvaló világ között, amely Isten ellensége (akár úgy, hogy bűnbe, törbe akar csalni, akár úgy, hogy üldöz, gúnyol, bántalmaz és szenvedést okoz nekem).

● Igazi megtérést munkál a szívemben: Krisztus ilyené tehet és ilyené kell tegyen engem, alárendelem magam teljesen Néki, Ő az én Királyom.

● Teljes odaszentelést, odaszánást munkál a szívemben: ahogy Pál mondja: „Testvéreim, én nem gondolom magamról, hogy már elértem, de egyet teszek: ami mögöttem van, azt elfelejtve, ami pedig előttem van, annak nekifeszülve futok egyenest a cél felé” (Fil 3:13-14).

● Történt már a régebbi időkben is, hogy kaptam olyan kegyelmet az Urtól, hogy tudjak bocsánatot kérni olyan személytől, aki engem megbántott és nem tudott másképp feloldozódni a megkeményedésből, ebben rejlett a győzelem, a boldogság.

● Régebbi ifjúsági ének hívása mondja: „Jézus hív, hogy boldog légy”

TÓTÓS JÁNOS lp.,
Erdőszentgyörgy

Tóth János:

Fáklyafény

(Mt 5:1-12)

Ha néha sötét a völgyek mélye
A nyolc boldogság szép fáklyafénye
Ragyog, ragyog egyre fényesebben
Reménysugarak az életedben.

Mind a nyolc boldogság folyton tied
Hogy megmaradjon szilárdan a hited.
Urunk hűsége felér az Égig
Velünk lesz a világ végezetéig.

2009. szept. 18.

A Magyar Baptista Világszövetség vasárnapjára

A mi feladatunk a háló kivetése

A tengerbe vetett háló példázata az Isten országával kapcsolatos lehetőség és felelősség kérdését veti fel. A jó hír az, hogy bárki bekerülhet a hálóba, de csak az igazak nyernek örök életet, a hitványok része a kárhozat. A kérdés, hogy melyikhez tartozunk, naponként kell foglalkoztasson bennünket. Felelősség szempontjából azt kell látnunk, hogy az ítélet nem reánk van bízva. A mi feladatunk a háló kivetése. Isten arra hívott el minket, hogy lehetővé és elérhetővé tegyük az Ő országát.

Most a kegyelem, az evangélizálás ideje van. A háló az evangélium nagy hálója. Isten az ő országát ki akarja terjeszteni minden emberre. Ösztönösen mi csak a jó halakat engednénk a hálóba és mellőznénk a haszontalonusokat. Azonban az értéktelen halak elkerülése sok értékes hal elvesztését jelentené. Sok esetben a konkolyt együtt kell hagyni nőni a búzával. Az ígét a hitre alkalmatlan embereknek is kell hirdetnünk, hogy üdvösségre segítsünk némelyeket. „Zsidóknak és görögöknek” kötelesek vagyunk hirdetni az evangéliumot.

Természetesen a háló kivetése nem semlegesítheti a megszentelődésre vonatkozó újszövetségi tanításokat, és nem hígíthatja fel a Krisztus testéhez való tartozás feltételeit. Éppen ezért a példázatban meghirdetett alapelv sokszor ellentmondásosnak tűnik, alkalmazása nézeteltérésekre ad okot. Elődeink példája talán ebben a kérdésben is segít eligazodni. Kornya testvér, aki több mint 11 000 embert megkeresztelt, maga mondta el, hogy ezek között sok ördög is volt. Ha tagfelvételeire gondolunk és azokról olvasunk, azt látjuk, hogy ő magasra tette a mércét, felelősen végezte a dolgát, de nem csüggedt el, ha valakik csak látszat szerint lettek hívókké. Jó az óvatosság és a lelkek megvizsgálása. Azonban, ha ez az

óvatosság olyan mértékű, hogy e miatt a jó halak se kerülnek be a hálóba, akkor ezen változtatni kell. Ha annyira odafigyelünk a gyülekezet belső életére és rendjére, hogy a kívül valókra már nincs időnk, illetve azok elidegenülnek és nem kívánják a közösségi életünket, akkor nem jó uton járunk.

Küldetésünk: minél több emberhez eljuttatni az evangéliumot, felvállalni a nagy misszióparancsot, megtenni mindazt, ami által tanítvánnyá válhatnak emberek, a többit pedig bízunk az igazságosan ítélőre. Az a tény, hogy sokan nem őszintén fogadják és keresik az Urat, ne csüggedjen el és ne tegyen erőtlenné bennünket.

A régi és az új dolgokkal való jó sáfárkodás

A példázatok végén az Úr Jézus egy igen fontos tanulságra hívta fel a tanítványok figyelmét. Isten országa sikeres építésének titka: a régi és új dolgokkal való jó sáfárkodás. Isten országának tanítványai olyan gazdák, akik újat és őt hoznak elő éléskamrájukból. Első sorban itt az írásmagyarázók, nem aaptalanul, az Ó és az Új szövetség Igéire gondolnak. De általános értelemben is igaz az itt meghirdetett alapelv. Isten országának építésében nem lehet csak az egyikre alapozni. Szükség van mind a régi mind az új elvekre és gyakorlatokra. Azonban új elveket és gyakorlatokat a régi tanításokra kell alapozni. Az új nem mondhat ellent az ónak, viszont az ó csak akkor lesz igazán hasznos, ha aktuális értelmezést nyer.

Ez vonatkozik baptista hagyományainkra is. Vannak Igére alapozott jó szokásaink, ezekről nem kell lemondani, de az se lenne jó, ha azok kizszorítanának minden más új kezdeményezést. Egy egy gyülekezeti szokás nem emelkedhet az Írások fölé. Fontos tisztázni, hogy amiket gyakorolunk nem azért tesszük, mert baptisták vagyunk,

hanem mert így tanít a Biblia. Vannak szokásaink, melyeket meg kell vizsgálni az Ige fényében, esetleg újakkal felcserélni. Jövőnk attól is függ, hogy a régi értékeket megőrizve tud-e újíteni a magyar baptista közösség? Az idősebb generációban lesz-e annyi rugalmasság, hogy régi igazságokat új formában közölve is el tudja fogadni, illetve ifjaink képesek lesznek-e arra, hogy miközben új dolgokat kezdeményeznek nem távolodnak el a régi ígére alapozott értékeinktől?

A baptista mozgalom a modern kor hajnalán született. Elődeink sikere annak is köszönhető, hogy nagyon jól fel tudták használni a modern kor adta lehetőségeket a közösség építésére és az igei igazságok átadására. Annak ellenére, hogy a posztmodern kor sok veszélyt jelent az evangéliumi közösségek számára, igazi kihívás számunkra az, hogy élni tudunk-e azokkal a lehetőségekkel, amelyek ebben a korban rendelkezésünkre állnak. Közösségünk életben maradása és növekedése attól is függ, hogy mennyire tudunk jól sáfárkodni az új dolgokkal, mennyire tudjuk az internet és digitális világ adta lehetőségeket az evangélium javára fordítani.

Meggyőződése, hogy van jövője baptista közösségünknek.

Isten olyan értékeket bízott ránk, amelyeket ma is emelt fővel képviselhetünk. Ha olyan légkört teremtünk gyülekezeteinkben, hogy azt értékesnek találják az emberek, ha nyitottsággal és készséggel hirdetjük az evangéliumot minden teremtménynek, és ha a régi ígét hitelesen és korszerűen fogjuk hirdetni és megélni, az Úr a jövőben is megáldja magyar baptista közösségünket. Adja Isten, hogy így legyen!

GERGELY ISTVÁN *lp., Mihályfalva*
(cikkírónk a Romániai Magyar Bapt. Szöv. és a Magyar Baptisták Világszövetségének elnöke)

A kolozsvári missziókerület év végi konferenciája

A legfiatalabb és legkisebb missziókerületben kezdtük el a szokásos év végi konferenciák sorozatát. Ez alkalommal Kiskapuson találkoztunk november 21-én. Isten alkalmas időjárással segítette gyülekezésünket.

Imádkozásra buzdított Jakab Endre és Raina Ottó testvér a Zsolt 46 illetve 2Kor 13,11 alapján. Először az Úrra tekintetünk, aztán magunkra.

Bálint Pál, a missziókerület elnöke a Zsid 12, 14-el köszöntötte a megjelenteket. Jelen volt Gergely István, szövetségi elnök testvérünk is, aki előadást tartott a 400 éves baptista történelemről. Kiindult az 1600-as évek angliai üldöztetéseiből, tárgyalta a holland kezdetet, az amerikai, majd pedig az európai szárazföldön kibontakozó folytatást. Olyan neves személyiségekre tért ki, mint: Gerhard Onken, Rotmayer János, Mayer Henrik, Novák Antal, Kornya Mihály, Tóth Mihály, Domján János, stb. Az erdélyi baptista sajátosságokkal folytatta. Előjáróban a megtért, újjászületett és hitüket megélő tagok testvéri közösségére alapuló gyülekezeteket említette. A szigorú gyülekezeti fegyelemmel folytatta, aminek egyik sajátos megnyilvánulása a megintettek hátsó padba ültetése volt. Ugyanakkor ajánlotta, hogy legyen helye a megbocsátásnak, a kegyelem légkörének is. Az istentiszteletek ige központúak voltak. Állhatatosaknak bizonyultak lenni a földi hatóságok és a népi egyházak részéről tapasztalt üldözések között. Elődeink hangsúlyt helyeztek a jó szervezésre is. Szövetséget, misszió-

kerületeket, körzeteket, gyülekezeteket alakítottak sajátos belső felépítéssel. Testvéreink különböző leány- és fiú-, női- és férfi-, szolgálattevői-, irodalmi- és történelmi-, stb. körökben csoportosultak. Pezsgett az ének és zene élet. Nem riadtak vissza a komoly anyagi áldozatok meghozatalától sem. Jelenleg is nyitottnak és engedelmesnek kell lennünk a Lélek kijelentései, fuvallata, mozgása iránt. Szükségünk van ébredésre, akár csak az 1960-as években. Viszont az újabb részben másként is jelentkezhet. Vegyük észre, hol dolgozik Isten és álljunk mellé!

Aztán hozzászólások tarka sora következett. Mindenki hozta gyülekezetének a szükségait, látását is.

Bálint Pál testvér röviden beszámolt a missziókerületben bekövetkezett mozgásokról, főbb eseményekről.

Kovács Gyula, gazdasági alelnök testvér is szólásra emelkedett. Említette a

gyülekezeti engedélyek megújítását, a nyomdából kijött és javított, kis méretű Hit hangjait, köszönetet mondott a célgyűjtéseink kivitelezőinek, felvázolta a helyzetet a várt sajtótermékekkel kapcsolatban, sürgette az adakozást a szalárdi öregotthon megvásárlásának támogatására, közölte, hogy nem változik a szövetségi és teológiai járulék értéke, ellenben a lelkipásztori fizetéseket 10%-al emelni szeretnénk a jövő évben.

Borzási Gyula, hargitai tábor igazgató testvérünk meghívható beszámoló és szolgálati körutakra gyülekezeteinkbe.

Átgondolta az ország baptista népe az állami támogatás kérdését. Csak lelkipásztori fizetésekre nem fogadjuk el továbbra is.

Finom ebéddel vártak a kiskapusi testvérmők. Áldásos szolgálatokat és ünneplést kívánunk!

VASS GERGELY

Köszönetnyilvánítás a Filadelfia öregek otthonából

Pénzbeli adományok: N.N., Nagyvárad - 150 lej (*ha nincs más jelzés, akkor a köv. összegek is lej értékben*) Kiss Rozália, Bardóc - 50; Tábita nőikör, Nagyvárad - 300; Nagy István, Szalárd - 100; Elek Zoltán, Szalárd - 500; N.N., Nagyvárad - 200; Nagy Miklós, Szentimre - 500; ifj. Elek Gyula, Szalárd - 1000; Jan Noom, Hollandia - 1000; Coba Quist, Hollandia - 1000; Hoble János, Micske - 100; Antal Dezső, Szenjános - 100; Várad Emma, Szenjános - 30; Eszes Imre, Szenjános - 100; id. Eszes Imre, Szenjános - 100; Lakatos Károly, Biharpüspöki - 100; Gál Sámuel, Püspöki - 100; szaladobági gyülekezet - 200 lej, Kulcsár József 1000 euro, Gere Árpád és családja 1200 euro.

Élelem, termény, egyébek: Gere Árpád és családja - élelem; C.M.I. Dr.Pardi Benjámín Attila - gyógyszerek; Szilágyi Zsuzsanna, Nagyvárad - termény; Fülöp Tiberiu, Margitta - élelem; Mikó István - élelem, N.N., Diószeg - termény, Nagy Miklós, Szentimre - élelem, Ilie Ella, Nagyvárad - élelmiszer, bihari gyülekezet - termény, kiskapusi gyülekezet - termény, zilahi Harmonia csoport - karácsonyi csomag, perecsenyi gyülekezet - élelem, Szabó Ferencz, Torda - méz, margitai nőikör - 200 lej és karácsonyi csomag, nagyvárad 1.sz. gyülekezet nőikör és Magocska-bábcsoport - karácsonyi csomag, Szalárdi Általános Iskola: 2A osztálya - csomag, Rác Károly, Biharpüspöki - élelem, Nyári Jenő, Hajnalcsillag Alapítvány - élelem, szalárdi nőikör élelem, Fundatia Comunia Nagyvárad - karácsonyi csomag, Zefer Csaba - 1 laptop.

A Filadelfia gondozottai, alkalmazottai és vezetősége nevében kívánunk Istentől gazdagon megáldott boldog új évet!

„Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az Úr, ki beszélhetné el minden dicső tettet? Boldogok, akik megtartják a törvényt, akiknek tettei mindenkor igazak.” (Zsolt 106:2-3) **MIERLUȚ JÓZSEF**, gondnok

Év végi tanácskozás a cigánymisszió helyzetéről

Mindannyian ámulattal követjük az Úr munkáját a roma nép között. A látható eredmények mögött jelentős áldozatok sora, kitaró és kemény munka is meghúzódik. A Keresztyén Cigánymisszió Alapítvány (KCA) és a Foundation Gipsy Mission (FGM) is szívügyének tekinti az említett munka többoldalú támogatását nálunk Erdélyben is.

Azért találkoztunk november 24-én Debrecenben a KCA központjában, hogy egymást jobban megismerjük és össze-

hangoltabban tevékenykedjünk Isten és egymás munkatársaiként.

A kölcsönös bemutatkozás után Gergely István RMBGYSZ elnök és Bödő Zoltán FGM elnök testvér buzdított imára. Majd Dan László, KCA elnök ismertette a két képviselt alapítvány történelmének főbb állomásait, a 2009-es év gazdasági és pénzügyi jellemzőit. Bödő Zoltán testvér visszapillantott a folyó év missziós eseményeire és kérdéseire. Terítékre kerültek a jövőre vonatkozó tervek is. Többek között megfelelően elő kellene készíteni egy romaszövetség megalakítását, valamint egy életképes roma bibliaiskola működtetését is. Továbbra is imaházakat számítanak építeni, új lelkimunkásokat toborozni és támogatni a szövetségünkkel összhangban. Imával zártuk gyűlésünket.

Vendéglátó testvéreink finom ebédre gondosodtak, ahol megjelent Kőszegi Zsóka, Dániel testvérünk felesége is.

Ezt követően megbeszéltünk több más időszerű kérdést, fontosnak találtuk a további kapcsolattartást is.

Bizakodón tekintünk előre. Örvendünk annak, hogy Isten és egymás munkatársai lehetünk a roma nép között kibontakozó egyre nagyobb munkában. **VASS GERGELY**

Roma nőkonferencia ÁKOSON: „Testünk a Szentlélek temploma” (1Kor 6:19)

2009-ben is megtarthattuk a roma nőkonferenciát Ákoson, immár hatodjára. Hálásak vagyunk, hogy ebben a rohanó világban vannak, akik idejüket odaszánják, és évről évre eljönnek a találkozóra. 16 helységről körülbelül 280-an gyűltünk össze október 24-én az ákosi imaházban. Jó volt látni és érezni, hogy milyen buzgók a testvérnők az imádkozásban, az éneklésben és a biznyságtételben.

Az áhítaton először *Fogarasi Mária* Ákosról buzdított imára (Rom 12,1-6), aki bűnbánattal mondta: „Testvéreim, lazák lettünk, kívánom, újuljunk meg az Úrban” – mondotta.

Ivanitzki Irma Szatmárnémetiből kiemelte: „Csak úgy lehetünk Isten temploma, ha odaszánjuk az életünket.” Ezt követően rövid előadások hangzottak el, tagjainkat hogyan tarthatjuk tisztán, szentségben, hogy bennünk lakhasson Isten az Ő Szentlelke által.

Bonilyn Parker a szemről és a fülről tartott előadást (*Borzási Anna* tolmácsolta). Igehelyek szemről és a fülről: Jer 9:20, Ez 44:5, Péld 22:17, Zsolt 119:18, Ézs 35:2, Zsolt 66:5, Ján 4:35. *Fekete Csabáné* a lábról, a járásról beszélt (Ézs 52:7, Zsolt 119:105). Személyes biznyságtételében megosztotta, milyen volt az élete, amikor a

világ útján járt és hogyan könyörült meg Isten rajta. *Vékás Zoltánné* szolt a kézről és a szájról. A szívnek teljességéből szol szája. A beszédünk lehet kellemes, építő, de ennek az ellentétese is, ha kétértelmű és ha rombol. Lehet a mi imánk is a zoltárossal együtt: „Tégy Uram závárt az én szájamra; őriztessed az én ajkaim nyílását!” (Zsolt 141:3). A kezek: Isten áldása, lehet jóra és rosszra is használni. Káin megölte Ábelt, Noé bárkát épített, az özvegyasszony Sareptában fát szedegetett és abból a kevés lisztből és olajból ami még volt, a prófétának sütött először. Isten mindenünket meg tudja áldani, ha először neki adunk. A szorgalmas hívő asszonynak mindig van hasznos dolga. Az adakozásról se feledkezzünk meg, mert aki bőven vet, bőven is arat. Isten keze az élet könyvét is írja és abban tévedés és hiba nincs. Merjük rábízni az életünket és az ő kezébe tenni, mert ott és csakis ott vagyunk biztos helyen.

Délután biznyságtételek, énekek és egy záró igehirdetés volt. „Ha egy nap nem olvastál igét, aznap ne is egyél” – mondotta az egyik biznyságtétevő, valóban igaz ez. Sokat tanultunk a konferencián, roma testvérnőink már várják a következő ilyen találkozót.

KÜRTI PIROSKA, Hadadnádásd

Édes volt a szó: „SZÖVETSÉGBEN”

20 évvel ezelőtt, 1990. február 3-án alakult meg újra a romániai magyar baptisták szövetsége.

A romániai magyar baptista gyülekezetek képviselői és lelkipásztorai az első szabad tanácskozás céljából Kolozsvárra gyűltek össze. A magyar baptista imaházban 151 szavazatra jogosult küldött jelent meg azon a szombati napon. A kezdő áhítatot a 90. Zsoltár alapján Kónya József és ifj. Vass Gergely vezette. Megnyitó beszédet néhai Dr. Vass Gergely marosvásárhelyi lelkipásztor tartott. Visszatekintett hívő közösségünk 70 éves múltjára, röviden szólt az elnyomó rendszer rombolásairól. Hangsúlyozta, hogy saját dolgaink megoldásához szükséges az önállóság, de fent kell tartanunk a jó együttműködést a román testvérekkel.

Napi elnökség vezette tovább az ügyrendet: Megyesi József, Mike Béla, Veress Ernő és Vékás Zoltán lelkipásztorok. A küldöttek számbavétele után az ügyvezető elnök Mike Béla, vázolta a létrehozandó új szervezeti keretet. Az indítványt a közgyűlés elfogadta és nyílt szavazással egyöntetűen kimondta a Romániai Magyar Baptista Szövetség megalakulását.

Hol legyen a szövetség központja? – a kolozsvári ajánlatot Gáncsos György előjáró adta elő, a váradit Faragó Albert – titkos szavazással lett kijelölve a nagyváradi székhely. Ugyancsak titkos szavazással került megválasztásra a szövetség 13 tagú vezetőbizottsága: Veress Ernő elnök, Both József és Mike Béla alelnökök, Borzási István főtitkár, titkár-helyettes ifj. Gergely Pál, pénztáros Máté Miklós, bizottsági tagok Borzási Gyula, Kiss László, Megyesi József, Sütő László, Tóth János, ifj. Vass Gergely és Vékás Zoltán. Az ügyrendi pontok továbbra is gyorsan peregetek, számos buzgó és rövid hozzászólás is elhangzott. Záró szavakat az ApCsel 28:30-31 alapján Veress Ernő lelkipásztor mondott – azzal a biztatással, hogy testvéri együttműködéssel meg tudjuk oldani a ránk váró feladatokat. Az alakuló ülés emelkedett légkörben fejeződött be.

A közös ebéd után az udvaron még jó darabig beszélgettünk, ismerkedtünk. Délutánra már kisütött a nap, a lelkünkben is túlradt a „váratlan tavasz”. Jó volt ízlelgetni, milyen is, amikor testvér a testvérral, gyülekezet a gyülekezettel szövetségben jár – Isten megtartó szövetségében. SZILÁGYI LÁSZLÓ

20 évvel ezelőtt indult el a Szeretet új folyama

A kolozsvári kongresszus végén nagy meglepetést okozott, hogy a küldöttek már meg is kapták a frissen megalakult szövetség folyóiratát. A Szeretet-újság kiosztásában két nagyváradi delegátus serénykedett: Megyesi József lelkipásztor és Antal Ferenc gyülekezeti titkár és nyomdász. Nekik az a kegyelem adatott, hogy a lap indulásánál már ott lehettek, sőt még továbbra is. A visszaemlékezés alkalmából minderről hadd szóljanak ők. (Sz. L.)

A kezdet

1990. január első napjaiban Mike Béla testvér, az országos Szövetség alelnöke összehívja a magyar baptista lelkipásztorokat Kolozsvárra tanácskozásra. Ezen az értekezleten testvéreink többek között jónak látják egy sajtótermék megjelentetését s elhatározzák a SZERETET újraindítását. A szerkesztőbizottságban ott találjuk Bartha István, Borzási István, Kiss László, Molnár Jakab, Megyesi József testvéreket. Felelős szerkesztőnek Vékás Zoltán vajdahunyadi lelkipásztort javasolják a jelenlévők.

Az első szerkesztőségi értekezletre 1990 január 17-én a nagyváradi gyülekezet irodájában került sor, ahol felkérésre már jelen volt Antal Ferenc testvér is (alulírott) aki a nagyváradi nyomdával dolgozója. Testvérünk első megbízatása, hogy felvegye a kapcsolatot a lap nyomtatása érdekében a nyomda igazgatójával.

„Igazgató úr! Lehetséges-e egy egyházi újság nyomtatása Önöknél?” – hangzik a kérdés.

„Mostmár minden lehetséges” – válaszol az igazgató.

A '90-ben újraindult Szeretet szerkesztőbizottsága (balról jobbra): Megyesi József, Antal Ferenc, Vékás Zoltán (főszerkesztő), Bartha István, Kiss László; (a hátsó sorban): Borzási István és Molnár Jakab.

„Mikor hozzák a kéziratot?” – újabb kérdés.

„Rövidesen” – a még rövidebb válasz.

És megkezdődött a munka.

A szerkesztőségi irodává vált lelkipásztori irodában zajlik az élet. Kattog az írógép, serceg a toll, a grafikus kezében domborodnak a körvonalak, kopogtat a postás, érkeznek a kéziratok, olvas és lektorál a szerkesztő. Egy-két napos kemény munka után már rohanunk is a nyomdába, ahol Papp Rudolf tördelő testvér kezei alatt oldalakká alakulnak a sorok, s két

Az Úr csodásan működik!

Valóban, az Úr csodás cselekedetei tették lehetővé, hogy hosszú szünet után a Szeretet-lap ismét napvilágra kerüljön. Ő, aki hatalmakat máról holnapra eltöröl a föld színéről, előre gondoskodik arról is, hogy a bekövetkező szabad lehetőségeket az Ő szolgálai megragadják.

Mint a kezdeti Szeretet-lap grafikusa, saját életemben is megvalósulni látom a fenti igazságot. Hajdanán, amikor jelentkeztem a Bukaresti Képzőművészeti egyetemre, szüleim megnyugtatósa végett nem a festészeti, hanem a pedagógiai (rajztanári) szak felvételijére íratkoztam be. A tanulmányaim előrehaladtával két év múlva hivatalból áthelyeztek a grafikai szakra (*a tehetségesebb rajzolókkal indították el ezt a képzést – szerk. megj.*). Aztán kint a munkamezőn, lelkipásztorként, a rajzos igehirdetések elkészítésére tudtam fordítani az Úrtól kapott alkotási készséget. Dénes Ferenc: *Illés szekerén* c. könyvének fedőlapját is elkészíthettem (Kolozsváron került kiadásra).

Ki gondolt volna arra, hogy negyven év elteltével kapcsolódhatok be egy újság grafikai szerkesztésébe?

Öt és fél éven át majdnem minden lapszámba kellett valamit rajzolni (a jelképek mellett rajzos fejtörők is megjelentek egy ideig). A falinaptárak, az első könyvnaptárak illusztrálásában is részt vehettem.

Sok örömet jelentett a szerkesztőségben való közreműködés – ezekért is nagyon hálás vagyok Istennek!

MEGYESI JÓZSEF ny. lp., Nagyvárad

Fotómontázs a Szeretet-szerk-ben készült hajdani kiadványokról

hét múlva 1990 február 3.-án Kolozsváron gyülekezeteink képviselői örömmel veszik kezükbe a Szeretet új évfolyamának első példányát, amelyet a nagyváradi gyülekezet ajándékként 5000 példányban osztottunk szét. Nagy volt az öröm, nem tudtunk betelni a sorokkal. Örült a szerkesztő, örült az olvasó. A hazafelé siető vonat zakatolását túlszárnyalta szívünk dobogása, amint faltuk a betűket a szerkesztőség „Újra szabadon szólhatunk” c. vezércikéből éppen úgy, mint Kiss László történész emlékezéseiből, vagy Megyesi József grafikájának szemléléséből.

A történelem ismétli önmagát

Érdekes következtetésre jut a kedves olvasó, ha fellapozza az immár megsárgult évtizedek hulldogáló leveleit.

– 1920-ban Nagyszalontán megalakul a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége.

– Hetven évvel később 1990-ben újra alakul a Szövetség.

– 1921-ben megjelenik az erdélyi magyar baptisták első nyomdaterméke, a SZERETET.

– 1990 januárban kopogtat otthonainkban az újonnan alakult SZERETET.

– Az 1921-ben megjelent lap fejlécét Bordás István testvér készíti, s a baptisták nyomdájában Vass Sándor nyomdász testvér közreműködésével jut el az olvasóhoz.

– 1990-ben Megyesi József és Antal Ferenc testvérek

dédelgetik az újszülöttet és segítik a célbaérést.

Minden elért eredményért Istené legyen a hála és dicséret.

A Szerkesztőség egyéb munkaterülete:

A forradalom utáni időszakban több technikai támogatást is kaptunk külföldi testvéreinktől. Így 1990 elején egy japán márkájú ofset nyomdagéppel ajándékoztak meg bennünket. Ennek a gépnek a segítségével különböző bibliajelzőket, képeslapokat és kisebb kiadványokat készítettünk. Gyülekezeteink szükségleteinek kielégítése és a megadott lehetőségek függvényében szerkesztőségünk elkészített 1992-től egy Bibliaolvasó Vezérfonalat, ugyancsak a már említett évtől megjelent a Baptista falinaptár, mely napjainkig eljut otthonainkba. 1994-től 2003-ig a Szeretet naptárát, spirálos falinaptárt, versesköteteket adtunk ki.

Lapunk szerkesztőségi munkálatai új évtizedbe léptek. Mögöttünk az elmúlt húsz év csak hálaára kötelez minden munkatársat. A feladatok elvégzésére való megbízatás, a szolgálat teljesítésének felelősségérzete arra kell készítse a közösség minden munkatársát, hogy a jó Istentől kapott talentumaival lobogtassa azt a zászlót, melyen tűzpirosan égnek Krisztus szeretetének lángbetűi az alázat, a szelídség és békesség útján.

ANTAL FERENC

50 ÉVES A BRASSÓI IMAHÁZ

„Hálásak vagyunk Istennek e hajlékért és azokért az emberekért, akik által ő felépítette és megőrizte e templomot.”

A kezdetek

Brassóban a baptista misszió kezdete 1876-ra vezethető vissza, amikor Novák Antal a Brit- és Külföldi Bibliatársulat munkatársa kínálta a Szentírás és hirdette az evangéliumot a brassóiaknak. Az első bibliaórákat és istentiszteleteket 1877-ben egy Roth nevű német nyelvű baptista hívő lakásán tartották. Abban az évben Meyer Henrik is Brassóban járt és bemerítette a gyülekezet alapító tagjait (sajnos nem tudjuk a nevüket). Novák Antal halála után (1877. dec. 17.) a gyülekezet elöljárója Grómen János lett, később Tatter L. Vilmos. Innen sarjadt ki később a magyar baptista gyülekezet.

Ebben az időben együtt voltak a német, magyar és román nyelvű testvérek, az istentisztelet német nyelven folyt. 1903-ban Kiss János kolozsvári fiatal úttörő evangélista Brassóban katonáskodott, aki szabad idejében missziómunkát kezdett a városban. 1903. június 28-án rendszeres magyar nyelvű összejövetelt kezdtek el, minden vasárnap du. Kiss János hirdette az igét. Ebben az évben Kornya Mihály végezte a bemerítést: három személy keresztkedett meg. 1904-ben eljött Udvarnoki András is Budapestről és egy hetet töltött Brassóban. Július 17-én ő végezte egy újabb csoport bemerítését. Köztük volt Krauzer Mátyás is, aki később egyik legkiemelkedőbb úttörővé és vezetővé fejlődött. 1904-ben és '05-ben a város különböző utcáin német és magyar nyelven evangelizációkat tartottak. Sokan tértek meg, akik közül 1905-ben 13 új megtérteny merítették be.

A magyar gyülekezet

1905-ben váltak külön a németektől, és megalakították a Brassói Magyar Baptista Gyülekezetet. A német nyelvű baptistákkal megmaradt a jó testvéri kapcsolat. Amikor a német gyülekezet imaházát lebontották a '60-as években, a magyar imaházban kaptak helyet. 22 éven át a kisteremben gyűltek össze, egészen 1991-ig, amikor a kivándorlás miatt megszűnt a Brassói Német Baptista Gyülekezet.

A brassói gyülekezet volt Székelyföldön a 10. Évről évre szaporodott. Kolozsvárról is támogatták a missziót,

egy-egy csoport meglátogatta őket.

Kiváló igeszólók növekedtek, mint: Krauzer Mátyás, Erzse József, Erzse István, Molnár Károly, Ginda Dávid és mások. Az összejöveteleket a város különböző pontjain tartották: a Rózsa téren, a Kapu utcában, a Szítás utcában, a Gyár úton. 1913-14-ben Bán Gábor volt a gyűl. és a körzet lelkipásztora. Az első világháború alatt meggyengült a közösség, a férfiakat elvitték katonának.

1918-1927 között Ginda Dávid volt a gyülekezetvezető. 1921-ben ének és zenekar alakult Bulzán Demeter vezetésével. Időközben románok is megtértek és 1927-ben megalakították a brassói román baptista gyülekezetet. Bérelt imaházakban gyűltek össze, a Hosszú utcában, a Hirscher utcában és a Postaréten. Ebben az időben Lőrincz István, Erzse József, Bán Gábor és Kóródi István végezték a lelkipásztori szolgálatot.

1924-1936 között Ilonka Mihály töltötte be Brassóban is a lelkipásztori szolgálatot. Bartók Albert és Kóródi István voltak a gyülekezet elöljárói. Lőrincz Jánosné után az énekhar tanítását Erzse Jenő vette át. Később Erzse Jenő gyülekezetvezető is volt. Ebből az időből a tanítók között van Bartók Béla és Kecseti Sándor.

Az első imaház

A magyar baptisták Brassóban 1928-ban a Ciprian Porumbescu utca 2. szám alatt építették fel az első imaházat, ahol az Úr megáldotta az ő kis nyáját, a tagok száma örömdeten szaporodott Ilonka Mihály és Dr. Culman Géza lelkipásztorok szolgálati éve alatt. Elöljárók voltak: Gábor Dénes, Bódis Márton, Oroszhegyi György és Dregus Miklós.

1930-ban alakult meg a Brassó-külvárosi misszióállomás. Két év után önálló gyülekezet alakult: a Brassói 2. sz. Magyar Baptista Gyülekezet és fennállott 1940-ig. 1931-ben merítkezett be Sebestyén Sándor, aki kiváló karmester és később diakónusa volt a gyülekezetnek. 1932-1934 között Jancsika Mihály volt az énekhar vezetője. 1934-ben megalakult a férfikör, a „Diadal” fiú-kör, leánykör, női-kör. Kb. 40 fiatal volt akkor a gyülekezetben, letevé-

kenyebb ifjúsági munkás Kudelász Nándor volt ebben az időben.

1936-tól '40-ig Dr. Culman Géza volt a lelkipásztor. A gyülekezet szépen növekedett, oly módon, hogy immár szűknek bizonyult a meglévő imaház. A Széles utcában (a mai Toamnei) béreltek megfelelő helyiséget, ez azonban csak átmeneti megoldás volt. A gyülekezetnek ekkor már 120 tagja volt. A meglévő imaház szükség lett volna kibővíteni, de ez ütközött a városrendezés tervével. Ekkor a gyülekezet új imaház építését határozta el. Ezt a tervet azonban áthúzta a bécsi döntés és az azt követő és borzalmas szenvedéseket fakasztó második világháború. A gyülekezetnek sokszor nehéz megpróbáltatásokat kellett átélnie, 15 taggal maradt a gyülekezet.

A 2. világháború nehéz éve alatt és után Erzse Jenő volt a gyülekezet elöljárója. Időközben Fejér András és Kelemen Sámuel lelkipásztorok szolgáltak. A nehézségeken átjutott gyülekezet évről évre – számban és lelkileg is – gyarapodott. Az elöljárók: Erzse Jenő, Sebestyén Sándor és Gál Vilmos voltak.

A háború után

az új rendszer törvényei újra biztosították a régen áhított vallásszabadságot. A világháború idején széteső gyülekezet az Úr kegyelméből ismét fejlődésnek indult és a régi templomépítési terv megvalósításáért imádkozott. Ekkor már Ilonka István volt a lelkipásztor, aki családjával 1951-ben költözött Brassóba.

1955. október 23-án ünnepelte a gyülekezet fennállásának 50 éves jubileumát. A 70 tagú közösség elöljárói voltak: Sebestyén Sándor, Gál Béni, Zagoni Rezső, Rab János, Bogdán Mihály, Kiss János; vasárnapi tanító Gábor Irénke, karvezetők Józsa István és Sebestyén Sándor (énekhar, férfikar, nőikar).

Az új templom

A telket, amelyen ma is áll a kedves, szép templom, a gyülekezet 1956-ban vásárolta meg. 1956. szeptember 23-án elhatározták az építési munkák előkészítésének megkezdését. 1957. szeptember 16-án kapta meg a gyülekezet az államhatalmi szervektől az építéshez

szükséges hivatalos engedélyt. Az imaház alapkövét 1957 őszén tették le ünnepélyes keretek között. Ezzel megkezdődött az a nagy munka, mely nem fulladhatott kudarcba, mert Istenbe vetett hittel és bizalommal indult el.

Erről Ilonka István, az akkori lelkipásztor így ír: „*Derűs napon és zord időben egyaránt mosolygó arcú, szorgalmas kezű önkéntes munkások rajai lepték el a munkatelepet. Kicsik és nagyok egyenlőképpen vették ki részüket a munkából. Abban az időben a helyi gyülekezetnek kevés tagja volt. Új ruhát az egész építkezés ideje alatt senki sem vett magának, mégis, két év után, a templomszentelési ünnepen szinte mindenkin új ruha volt. E két év alatt, a testvérek itt töltötték szabadságukat is. Nem mentek akkor tengerpartra, külföldre, pihenni, hanem itt, az építkezésnél használták fel szabadságuk idejét. Munkaidő után a testvérek idejöttek dolgozni. A nőtestvérek az építkezés egész ideje alatt minden nap főzték a finom ételt a kőművesmestereknek és építőmunkásoknak. A helyi és testvérgyülekezetek tagjain kívül a székegyházi gyülekezetek is meghallották a hívó szót, s jöttek az atyafiak, szakmunkás testvérek – 1-2 hetes önkéntes munkájukkal derekasan kivették részüket az építésből.*”

Az új templom Ilonka István lelkipásztor szolgálata idején épült fel, aki feleségével együtt odaadásával és kitartásával példát mutatott a munkában. Az akkor munkálkodó baptista lelkipásztorok: Kelemen Sámuel, Fejér András, Sándor Illés és Veress Efraim, egy emberként siettek segíteni e szent munkában. Dénes Ferenc lelkipásztor a kolozsvári gyülekezet anyagi segítségét juttatta el Brassóba. Bokor Barnabás lelkipásztor úgy a Nagyvárad, mint a Bihar vidéki testvéreket meleg baráti szeretettel irányította segítségi szándékukban. Nemcsak ők, hanem az ország magyar baptista gyülekezetei is mind segítettek az építésben.

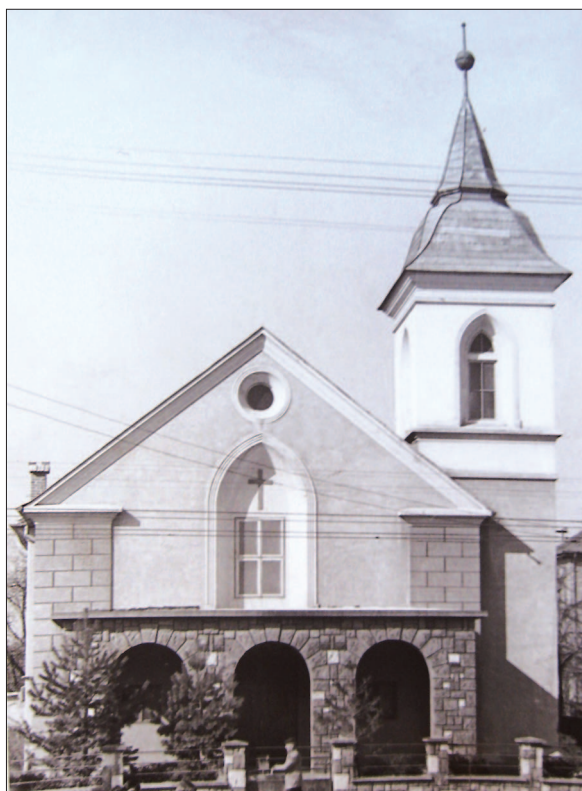
Így jutottak el a templomszentelés lélekemelő ünnepéhez 1959. november hónapban. Az ünnepélyen jelen volt Bokor Barnabás nagyvárad, és valamennyi székegyházi magyar baptista prédikátor.

A brassói magyar baptisták a templomépítés után nem tekintették befejezettnek a munkát – sem fizikai,

sem lelki szempontból. A gyülekezet, megalakulása óta – immár 105 éve –, folyamatosan épül, mert Krisztus, aki a gyülekezet feje, építi az ő anyaszentegyházát. 1976-tól 1982. áprilisig Kulcsár Sándor töltötte be a lelkipásztori tisztséget. Ebben az időben a gyülekezet elöljárói: Erdő Árpád, Zágoni Rezső, Gál Béni, Máté János, Erdő Endre, Veress Barnabás, Sipos Ferenc voltak. Karvezetők: Józsa István és ifj. Gál Béni. Zenekar vezetők: Gál Tibor, Bertalan Lajos. 1982-ben Borzási Gyulát hívta meg a gyülekezet lelkipásztornak.

El akarták költöztetni

A '80-as évek sem voltak veszélymentesek. A városépítés új terve nagy változásokat hozott a Toamnei utcában is: minden házat lebontottak, a baptista

Ez még az eredeti imaház fotója, de a szép kőcsarnokot már lebontatták.

imaházat el akarták költöztetni. Hatalmas Istenünk vette védő szárnyai alá a templomot. Bár az utca szélesítésével a templom szép kőcsarnokát lebontották, a telek egy részét elvették, azért a templom áll a helyén és betölti rendeltetését. A kommunista diktatúra idején Krisztus brassói magyar baptista gyülekezete sok kedves, áldott, de nehéz időt is átélt. Hálásak vagyunk Istennek e hajlékért és azokért az emberekért, akik által ő felépítette és megőrizte e templomot.

A '89-es rendszerváltás után

azonnal, 1990 januárjában 40 felnőtt és 20 gyermek távozott a közösségből, akik a hit gyülekezetét alapították meg Brassóban, mások elköltöztek. Később Erdő Endre gyülekezeti vénné lett felavatva. Karvezetők voltak: Kiss Mózes, Borzási Márta-Adél, Roska Tünde. Kiss Mózes pengetős zenekart alapított.

1998. decemberében a gyülekezet meghívására költözött Brassóba Mike József családjával együtt. 1999-ben felavattuk a lelkipásztori szolgálatra. Szolgálata alapvetően a fiatalok közötti és zenei munkában teljesedett ki. 2004-ben a gyülekezet meghívta Kis Ottó Károlyt, a Nagyvárad Magyar Baptista Teológiai Fakultás végzős teológusát és feleségét Erzsébetet, hogy a hétfalusi magyar-csángó misszióban és gyülekezet-plántálásban segítsen. 2004. novemberében költöztek Brassóba. Kis Ottó Károlyt 2005. október 9-én felavattuk a lelkipásztori szolgálatra.

2005. augusztus 27-28-án ünnepelte a gyülekezet megalakulásának 100 éves jubileumát. Ekkor a gyülekezetnek 115 tagja volt, a gyerekekkel és hozzátartozókkal együtt 157 lélek. A brassói egy körzetet képeznek a pürkereci és a krizbai gyülekezetek, valamint a misszióállomások Barcaújfaluban és Négyfaluban.

2005 szeptemberétől Borzási Gyula letette a lelkipásztori szolgálat tiszttét Brassóban, mert még ez év tavaszán elvállalta az igazgatói munkát a Hargita Keresztyén Táborban. Mike József maradt felelős lelkipásztor a gyülekezetben és körzetben. Ezt a szolgálatot hűséggel végezte egészen 2008. júniusáig, amikor családjával együtt Belényesbe költözött, a belényesi körzet meghívására. Kis Ottó Károly maradt a gyülekezet és körzet ügyintéző lelkipásztora.

Hála tölti be szívünket

a szép brassói baptista templomért, a bátor, áldozatkész templomépítőkért és a kegyelmes Isten hűségéért, gondviseléséért, aki sok-sok áldással ajándékozta meg gyülekezetét a szép imaházban az elmúlt 50 év alatt.

BORZÁSI GYULA

BEMERÍTÉSEK

Szatmárnémeti –

evangélizálás és bemerítés

2009. november 26-29 között adventi evangélizációs sorozatra és bemerítésre került sor a szatmárnémeti gyülekezetben. A világban is adventnek kikiáltott négy hét apropóján a meghívó és a mottóul szolgáló igevers is ilyen jellegű volt: „Hamar eljön templomába az Úr, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. Jön már! – mondja a Seregek Ura” (Mal 3,1). Csütörtök este Péter István, a sarmasági lelkipásztor a Lk 13,10-17 alapján hirdette az igét. 27-én este Veress Efraim érszólósi lelkipásztor a bethesdai beteg történetéről szólt (Jn 5,1-16): Jézus ma is észreveszi a betegeket és lelki gyógyulást akar adni. Szombaton és vasárnap Kulcsár Tibor budafoki lelkipásztor, a MERA rádió igazgatója volt vendégünk. Első igeszolgálatában Ábrahám és Lót életpályáját követtük nyomon, akik közül az előbbi Istennel és Isten szerint járt. Vasárnap, 29-én délelőtt újszövetségi bemerítésre is sor került gyülekezetünkben, Kulcsár

testvér a Mt 22,1-14 alapján hirdette Isten üzenetét, Aki ma is hív a királyi menyegzőre. Ezek után a négy fehér ruhás bizonyágtétele következett. Külön öröm számunkra, hogy mind a négyen messziről találtak haza az atyai házhoz, illetve, hogy egyikük hallássérült lévén, mégis meghallotta és elfogadta Isten üdvösségre hívó szavát. A bemerítést Szűcs Sándor helyi lelkipásztor végezte, kézzel a kézzel imádkoztak: Szűcs Sándor, Vékás Zoltán, Kulcsár Tibor lelkipásztorok, Nagy Kasza Lőrinc, gyülekezeti vén. A délutáni záró istentiszteletre a városi filharmónia termében került sor. Az összevont gyermekkórus szolgálata különösen megkapó volt. A zsúfolásig megtelt koncertteremben a jól ismert történet (tékozló fiú) példája alapján, frissen hangozott felénk a megtérésre hívó üzenet. Imádságunk, hogy az elhintett igemagvak gyümölcsözzenek sokak életében. **Vékás Erzsike**
A képen látható, balról jobbra: Kulcsár Tibor lp, Kürti Hajni, Ioana David - süketnéma, Szűcs Sándor lp, Szabó Tünde, Szodorai Lajos, Vékás Zoltán lp.

Egrespatak – 2009. október 18. emlékezetes marad annak a nyolc fehér ruhás fiatalnak, akik ezen a napon merítkeztek be az egrespataki baptista imaházban. A kinti csípős hideg ellenére bent meleg hangulatú ünnepi istentiszteletre gyűlt össze a gyülekezet és a népes vendégsereg. Igét hirdetett Borzási Pál testvér, a bemerítést Bándi Sándor helybeli lelkipásztor végezte. Legyen Urunk megtartó kegyelme az új tagokon. **Solczi Klára**

A képen Bándi Sándor, Mátyás Brigitta, Debreceni Hilda, Nagy Noémi, Nagy Edith, Szeredai Edith, Szeredai Johanna, Szeredai Csaba, Szeredai József és Borzási Pál.

Kovácszna – 2009. december 6-án ismét megmozdult a víz a kovácsznai imaházban. Egy roma házaspár tett nyíltan bizonyosságot a Krisztusba vetett hitéről. Testvéreink Zaboláról valók, és a roma misszió nagy szerepet játszott abban, hogy megismerjék az evangéliumot. Mivel Zabolán még nincs hivatalosan gyülekezet, ezért hozzánk tartoznak. Kellemes időt kapunk, vendégek is szép számban jöttek Szöröcséről, Zaboláról, Páváról, Ozsoláról, Kézdivásárhelyről, Aradról, Brassóból és Angliából is. Kezdekor Veress Bálint kézdivásárhelyi diakónus buzdított imádkozásra (1Thessz 5:23-24), és Fejér Sándor helybeli gyülekezeti vén (1Kor 6:9-11). Ezután a fehérruhások bizonygatótevéseikben arról szóltak, hogy milyen volt az életük Isten nélkül, hogyan találkoztak és döntöttek az Úr Jézus mellett, és mi változott meg az életükben azóta, hogy Krisztust követik. Az ünnepélyes igehirdetést az ApCsel 16:11-15 alapján Borzási Gyula lelkipásztor végezte, aki feleségével, valamint Margaret Robinson testvérnővel (a Mission to Europe missziós szervezet igazgatója) érkezett.

A bemerítés előtt még Püsök Anna (Arad) testvérnő részéről volt egy köszöntés, aki az elmúlt hónapokban közel került a bemerítkezendő házaspárhoz. A bemerítést követően Margaret Robinson testvérnő elmondta, hogy miként szólította meg őt az Úr Jézus és hogyan hívta el a missziómunkára. Az ünnepség résztvevői az imaháznál együtt ebédeltek. A délutáni istentiszteleten köszöntések hangzottak el, Borzási Gyula lp. fényképes ismertetőt tartott a 400 éves baptista misszió történetéről, kedves testvérünk felesége az éneklést vezette. Végül a frissen bemerített tagokkal együtt az Úr asztalához is járultunk. Minden áldásért Istené legyen a dicsőség. **János Csaba lp.**, Kovácszna
Fotó, balról: Fejér Sándor, János Csaba lp., Budi Mária és Károly, Borzási Gyula lp.

A fotón (hátsó sor, balról): Csete Sámuel, Kerekes Ferenc, Elek Efraim;
(első sor, balról) Elek Emilia, Gergely Erika, Mierlűt Renáta és Nagy István helyi lp.

Szalárd – Ünnepe a mennyben, a gyülekezetben és a családban, mert nagy örömben és sok áldásban volt részünk a szalárdi imaházban 2009 november 22-én, amikor a gyülekezet és Isten angyalai előtt hat fiatal tett bizonyosságot az Úr Jézus Krisztusba, mint személyes Megváltóba vetett hitéről. A bemerítési ünnepélyen Boros Gyula (Lk 17:11-19) és Szabó András (Ez 33.) lelkipásztorok hirdették Isten igéjét. Különböző szolgálatok is elhangzottak a helyi gyülekezet tagjai és lelkipásztora, valamint a vendég testvérek részéről. Hála az újjászületett lelkekért az Úrnak, és köszönet Jézus nevében azoknak, akik imádkoztak-imádkoznak az új megtérőkért. **Hofman András**

CÍMVÁLTOZÁSOK

Filadelfia: 0259 447490 – csak telefon
van külön Fax-vonal, amelynek száma: 0259 432020
Horváth Ferenc lp., Margitta, helyes emailcím: horfe@ymail.com
(a vezérfonal gmail-os címe nem érvényes)

FEJTÖRŐ!

Mi az alábbi idézet befejezése és ki írta? „Világosabban láttam, mint valaha, hogy az a nagy és elsőrendű cél, amelynek elérésére törekednem kell minden nap, csak az lehet, hogy lelkem boldog legyen az Úrban. Az első kérdés, amivel törődnöm kell nem az: Hogyan szolgálhatom az Urat? vagy, Hogyan szerezhetek dicsőséget Neki? – inkább – Hogyan kerülhet lelkem abba a boldog állapotba, hogyan táplálkozhat belső emberem? Megláttam, hogy feladataim között a legfontosabb ”.
A megfejtést a szerkesztőség posta-, vagy e-mail címére várjuk!
(Segítségképpen: a szöveget mostanában olvashattuk.)

szeretetlap@gmail.com

A Baricsán házaspár a Vajdaságban töltött három hónapot

2009 augusztusában azzal kereste fel Baricsán István testvér a szatmárnémeti gyülekezet vezetőségét, hogy meghívót kapott Nyúl Zoltán testvértől, és elhívást érez Istentől a szerbiai/vajdasági misziómezőkre. A testvéreinkkel való beszélgetés után a gyülekezet közgyűlése is kinyilvánította, hogy egyöntetűen támogatjuk Baricsán testvérüket a lelki munkában. Augusztus 23-án a gyülekezeti istentiszteleten rendeltük ki tesvéreinket három hónapra a vajdasági misziómunkába, az ottlétük alatt támogattuk őket imában. Örültünk annak is, amikor haza jöttek és elmondták, hogy mit cselekedett általuk az Úr. Az alábbiakban az ő bizonyágtételük következik. Kívánjuk, hogy az Úr hívjon el többeket a lelki munkába. Szűcs Sándor lp., Szatmárnémeti

Sok imádkozás és harc előzte meg, hogy férjemmel együtt vállalni tudtuk ezen igen felelősségteljes és nehéz missziós szolgálatot. Mivel az utóbbi időben sokat betegeskedtem, nehéz volt meghozni a döntést. Egy éjszakai vívódás, álmatlanság és imában való tusakodás után megszületett a döntés a szívünkben és így mondtunk igent a meghívásra. Az ige, amit férjem kapott az ApCsel 16:9 volt: „*Jer által és légy segítségül nekünk*”. A másik ige, amit én, mint gyöngye nő kaptam: „*Bízzál leányom a te hited megtartott téged, eredj el békességgel*” (Lk 8:48). Miután telefonon keresztül igent mondtunk Nyúl Zoltán testvér meghívásának, ő azzal az igével biztatott, amit a Zsolt 91:11-12-ben találunk: „*Mert az ő angyalainak parancsolt felőled, hogy őrizzenek téged minden utadban. Kézen hordoznak téged, hogy meg ne üssed lábadat a kőbe*”. Könnyek között köszöntük meg az Úrnak, és készülődtünk.

2009. augusztus 29-én vágunk neki az útnak, Attila fiunk vállalta szeretettel az Úrért, hogy elvisz és hazahoz. Este értünk Bácskossuthfalvára, ahol nagy szeretettel várt Nyúl Zoltán testvér. Az imaház épületében kaptunk szállást.

Augusztus 30-án Pácseron bemutatkoztunk a testvéreknek, és elmondtuk küldetésünk célját. Ők nagy szeretettel fogadtak és imádkoztak értünk.

Küldetésünk célja a lélekmentés-hívogatás, család- és beteglátogatás, egyben segítettünk ablakfestésben és egyéb elmaradt munkákban. Annak ellenére, hogy már közelgetett az ősz, mégis csodálatosan szép nyári időt kaptunk az Úrtól. Örömmel végeztük mind a lelki, mind a fizikai munkát. Éreztük, hogy Isten a JerSir 3:20-26 által aláztatban tart és így István 68 évesen, Magdus 62 évesen – távol az othontól, de a szatmárnémeti gyülekezet imatámogatásával – tudtuk ezt a

feladatot teljesíteni. Az Úr minden nap megerősített a szolgálatra. A napot reggel 6-tól 8-ig imában töltöttük. Előfordult, hogy a testvérek már kora reggel telefonon beszéltek, jöhetnek-e imádkozni, mi ennek nagyon örültünk. Az én feladatom a gyermekmunka és nőkör. Az énektanítást Nyúl Zoltán testvér feleségével, Viktóriával együtt végeztük és néhány szép éneket sikerült elénekelni az istentiszteleteken.

A gyerekek is szolgáltak a hálaadó napon és más alkalmakon is. A gyermekmunka sok örömet adott, kölcsönösen megszerettük egymást, nagyon hamar tanulták a bibliaverseket és énekeket, a végén nehéz volt tőlük az elválás.

A női alkalmak azért voltak hasznosak, mert így szabad légkörben az ige mellett próbáltuk megismerni magunkat és egymást. Áldott, buzgó imákkal teljes alkalmak voltak ezek. Minden este volt program, később óhajtották a testvérek hogy legyen egy este amikor kötetlen beszélgetés, imádkozás és énektanulás legyen és ezt is gyakoroltuk. Sok imatémánk volt, például Nagy Kati testvérnőért, aki Rita nevű sérült lányát neveli.

Bár a lány nagykorú, mégis babakocsiban hozza-viszi az imaházba. A testvérnőt ez a próba vezette a gyülekezetbe, megtért és bementkezett. A testvéri közösség, a szeretet és ima erősíti őt és ebből mi is vállaltunk részt. Kérjük, aki teheti, imában gondoljon rájuk. Király Margit, Stefanovics Radé és Kovács Árpád testvérek sokat segítettek a családlátogatásban és az elmaradt tagok gondozásában. Árpád mindig talált lelkeket, akiket elküldött hozzánk, hogy vezessük őket Krisztushoz.

Az ottani testvérek nagyon kevés és szegényes autókkel rendelkeznek, mégsem kellett túl sokat gyalogolnunk, mert az áldozatkészségük felülmúlta az akadályokat és nemcsak minket, hanem egymást is hozták-vitték az alkalmakra. Eme szép, hívóies magatartásukért is áldja meg őket a mi Urunk.

Szerdánként piaci nap volt, és ezen az alkalmakon is hívogattuk az embereket az imaházba – nyáron „Hűsülő!”, télen „Melegedő!” felhívással – ahol forró teát, kávét kaptak.

Lajos egy áldozatkész ember, aki asszisztensként dolgozik és szeretetből

LELKIPÁSZTOR-BEIKTATÁS VAJDAHUNYADON

Imameghallgatásban részesültek a dévai, lupényi és vajdahunyadi gyülekezetek tagjai, amikor **DR. VASS GERGELY** pozitívan válaszolt kérésünkre, és elfogadta, hogy lelkipásztori szolgálatát a hunyadi körzetben végezze. A beiktatásra 2009. november 22-én került sor Vajdahunyadon, amely eseményre a körzetből, és sok más helyről is érkeztek vendégek.

Dél előtt Halász Ferenc, Ilyés János és Kiss József buzdítottak imára. Együtt kértünk Istentől erőt arra, hogy cselekedeteinkkel, szavainkkal mindig az Urat mutassuk be. Az imaórát Kiss Dezső, a vajdahunyadi gyülekezet vezetője fejezte be, majd Vass testvér köszöntötte az egybegyűlteket magyarul és románul. Tudván, hogy sok köszöntés fog elhangzani és több igeszakasz kerül felolvasásra, azt tanácsolta, hogy „mindenki szedegessen az igekalászból maga részére,” hogy együtt arathassunk.

Az istentiszteleten a körzetet jól ismerő lelkipásztorok részéről hangzottak el szolgálatok. Bálint Pál lp. Józsué 14. részéből olvasott fel igeverseket, kiemelve Káleb példás életét. Ezt követően Vass testvér ismertette önéletrajzát. A beiktatás mozzanata után köszöntések következtek a körzet gyülekezetei valamint a család részéről. Máté Miklós lp. felolvasta 1 Krón 28:20-at „*Légy bátor és erős, és kezdj hozzá, semmit ne félj és ne rettegj; mert az Úr Isten, az én Istenem veled leszen, téged el nem hagy, tőled el sem távozik, míglen elvégzed az Úr háza szolgálatának minden művét.*” Albert István Zsolt lp. az Ef 4:11,12 alapján arra biztatott, hogy a Vass családra úgy tekintünk, mint Isten ajándékára. Vass Ilona testvérnőnk Bálint Ibolya és Varga Piroska üdvözölte, majd pedig a református, a pünkösdi és az aradi gyülekezet részéről következtek üdvözlések. Ezenközben az összevont énekkar dicsőítette az Urat, felemelő volt, amikor a gyülekezet együtt énekelte a „Feltámadt hős” c. éneket.

Délben közösen ebédeltünk, utána folytatódott az ünneplés. Dr. Vass Gergely lp. a Birák 7-ből szolgált: „Ha győzni szeretnénk, közel kell mennünk az ellenség táborához, úgy ahogy tette Gedeon.” Az alkalmat különlegessé tette az arad-belvárosi gyülekezet énekkara és a zilahi testvérek szolgálata, akik elutazás előtt is lelkesen énekeltek. Ezúton is szeretnénk megköszönni mindazoknak, akik különböző áldozattal tették áldásossá és széppé ezt az ünnepet. Folytassuk az imádkozást, és Isten áldását fogjuk megtapasztalni! **SZEKRÉNYES ESZTER**

ingyen vérnyomást, cukor- és koleszterinszint mérést nyújtott az embereknek (25-en is eljöttek). A mi feladatunk és Király Margit az Újszövetségek, Szeretet-lapok, Békehírnök és más vallásos folyóiratok kiosztása – ezzel is próbáltunk missziózni a falu népe között és énekel is. Egy ilyen alkalommal egy Magdika nevű hölgynek sikerült biznyságot tenni Jézusról és ő megtért, várjuk, hogy eljusson a bemeztésig is. A faluban nagy a munkanéklüliség, sok a szegény. Naponta jöttek testvérek,

hogy valami élelmet kapjanak. Nyúl Zoltán testvér azt mondta, míg csak van valami, addig mindenkinek adjatok. Csodáltuk ezt a szeretetet. A testvérek nem voltak önzöek, mindenkire gondoltak. Mire jöttünk haza, a három hónap alatt, kiürült a gyülekezet éleskamrája, hisszük, hogy gazdag tárházából az Úr újra feltölti olyan testvérek által, akiknek van kevés feleslegjük.

A Nyúl család úgy fogadott minket, mint szülöket, mi pedig próbáltuk őket szeretettel segíteni, ha szükség volt

valamire, például szívesen vállaltuk az apróbb gyerekekkel való foglalkozást. Előfordult, hogy nekik temetésre kellett menniök, vagy orvoshoz, ezelatt mi maradtunk a gyermekekkel. Zoltán testvér tanári munkával keresi meg a mindennapi kenyeret, ehhez jön még sok a lelki szolgálat, így keveset lehet a családjával és az otthoni teendők nagyobb része Viktóriára hárulnak, úgy-hogy nekünk örömet jelentett, ha vala-miben könnyíteni tudtunk.

Az elválás nehéz volt, a testvéri szeretet sok szálon összekötött bennünket. Ígéretet tettünk, hogy imában hordozzuk őket. Kaptunk egy listát 97 névvel, és őket is naponta Isten elé hozzuk. Mi csak gyarló eszközök voltunk az Úr kezében. Próbáltuk hinteni az igemagvakat, de a növekedést a mi mennyei Atyánk végzi a Szentlélek által. Kívánjuk az Úr Jézus Krisztus drága vére védje, óvja, tisztítsa és szaporítsa élő tagokkal úgy a pacséri, mint a bácskosuthfalvi gyülekezetet.

BARICSÁN ISTVÁN ÉS MAGDOLNA

„Reménység, reménység... megtart, ha jön a kétség”

Kevéssel a megtérésem után az Úr a Jer 29:11 versével erősített meg, és indított el az ő követésében. Megtanultam rövid ének változatát ennek az igeverseknek: „Amit rólad gondolok békének gondolata, olyan jövőt szánok neked, mely telve van reménységgel.”

Sokszor juttatta eszembe Isten Lelke ezt a kis ige-énekverset, emlékeztetve vele az ő ígéreterre. Életem során, a reménytelen napokon-helyzeteken átvilágított, el nem halványuló fénnel: az a jövő, amit ő szánt nekem, telve van reménységgel. A körülményeim, az érzelmeim mást mondtak, a reménytelenség sötét felhői kétségbeejtően telepedtek néha rám, de ilyenkor ráálltam hittel erre az ígére.

Legutóbb önmagam miatt voltam nagyon elcsüggedt, látva sok-sok mulasztásomat, hiányosságomat, kudarcaimat a gyermekeink nevelésében. Azt mondtam az Úrnak: „Uram, én már nem látom módját annak, hogy ezekből megváltozzam..., újra és újra ugyanazt a hibát követem el..., Könyörülj rajtam!”

Ekkor szelíden válaszolt a szívemben: „Enikő! Ha neked már nincsen erőd a megváltozáshoz, nekem van. Emlékezz csak, mit ígértem neked mikor elindultál az én követésemben, hogy olyan jövőt szánok neked, amely telve van reménységgel. Reménytelenségedben végy mindig az én erőmből, én nem mondom le rólad. „Olyan jó volt ebben lecsendesedni és megnyugodni, ezt alázattal elfogadni. Kezdtém megérteni, hogy az igazi reménység, Isten lehetőségeinek a dimenziója, az hogy az ő lehetőségeivel számolok. Ez nem a körülmények, vagy épp önmagam javulását jelenti, hanem azt, hogy rá várok, aki cselekedni fog. Azt a határozott várakozást, bizonyosságot, hogy Isten most is közel van, uralkodik és cselekszik.

Remélni akkor tudok, amikor életem akármilyen sorsfordulata mögött szenvedés és bűn fölött ott látom őt, a mindenható Istent, az ő végső győzelmét. Ez az élő reménység az élet legsötétebb idején méretik meg és válik hitelessé. A reménység azt jelenti, hogy már a jelenben a végső győzelem, az üdvösség tudatában élek. Behozom a jelenbe azt, ami a jövőben ígértként az enyém.

Az élő reménységet még a halál sem oltja ki. A feltámadott Krisztusban reménykedő ember nem a halál felé halad, hanem öröksége átvétele felé. Milyen jó, hogy nem csavargói vagyunk ennek az életnek, hanem vándorai, akiket hazavárnak, akiknek minden megtett kilométerrel csak növekszik a reménysége. Ebben az élő reménységben örvendezve kívánlak, drága Uram, követni és szolgálni minden nap.

PÉTER ISTVÁNNÉ ENIKŐ, *Sarmaság*

ARANYMENYEGZŐK

Hegyközszáldobágy

Bálint Sándor és felesége Juliánna 2009. december 25-én ünnepelte 50 éves házassági évfordulóját. A hegyközszáldobágyi gyülekezet tagjait az Úr öt gyermekkel és hét unokával áldotta meg. A családi megemlékezésen az ünnepelteteket Papp Dezső lelkipásztor a 128. Zsoltárral köszöntötte.

Újös

Hálaadással ünnepeltük december 20-án **Kiss Ferencz és Ilona** házasságkötésének 50. évfordulóját. Rendkívüli esemény öt évtizedet házasságban élni olyan világban, ahol a házasság mint érték nincs megbecsülve. 50 év alatt a házasságot sok minden érheti, az élet nehézzé, tarthatatlanná válhat, de 50 évet leélni egymás mellett, az Úr kegyelme és a jó hozzáállás által lehetséges. Házasságukat Isten 2 gyerekkel, 10 unokával és egy dédunokával áldotta meg. Kelemen Sándor testvér, a beszercei körzet lelkipásztora a gyülekezetben a Lk 1:5-25-öt olvasta fel, és az Ezs 46:4 versével köszöntötte őket, majd a család és a gyülekezet részéről is elhangoztak köszöntések. Kívánjuk, hogy életük hátralevő részében Isten dicsőségére éljenek, példás hűséggel és odaadással – családjuk és a gyülekezetük előtt. Az Úr áldása legyen idős napjaikon!

Gedő Salomé, Beszerce

2010. január 3-án Sepsiszentgyörgyön kísértük utolsó útjára **id. Barabás József** testvért, akinek teremője 85 esztendő ajándékozott ezen a földön. Fiatalon megkóstolta az élet nehézségeit, a háború és a fogság nyomorúságát. Hívó édesanyja és testvérei imájára megtért és bemerítkezve a bibarcfalvi gyülekezet tagja lett. 1953. ápr. 11-én kötött házasságot Fákó Irmával, így kerültek Sepsiszentgyörgyre. Házasságukat Isten három gyermekkel áldotta meg. Gyermekai mellett felvállalták egy árva felnevelését is. Míg egészsége engedte, hűségesen látogatta a sepsiszentgyörgyi gyülekezetet. Hat évi betegsége alatt elveszítette nagyobbik fiát és feleségét. Ez idő alatt gyermekei gondozták. Temetésén, a népes hallgatóság előtt, a vigasztalás ígét Kiss Zoltán és Bertalan Péter lelkipásztorok hirdették az ApCsel 27:22-25, illetve a Zsolt 84:11-13 alapján. Az Úr vigasztalja a gyászolókat és hallgassa meg elhunyt testvérünk imádságát, pótolva hiányát a családban és a gyülekezetben. **K.Z.**

Vad Bálint testvérünket kísértük utolsó útjára az új év első napjaiban, január 9-én Temesváron. A fájdalomban megdőbbsent, és megriadt kis közösség körülvette a koporsót, a gyászoló családot, és próbáltuk hit által megérteni azt az Isteni végzést, ami legtöbb esetben az emberi, véges és behatárolt felfogásnak érthetetlen. 56 évet kapott ajándékba testvérünk, drága évek, vetés, aratás és gyümölcszedő évek.

A temető kápolnája előtti ravatalnál Bálint Pál lelkipásztor magyarul, és Horváth Ferenc lp. románul szólt Istenünk vigasztaló üzenetét a Lk:16, a dűsgazdag és a szegény Lázár példázatából. „Síremlékemről, a sírkőről mit fognak olvasni az emberek: élt, és valamilyen titulusokkal is rendelkezett? Vagy ami a legfontosabb, ami a legtöbb minden földi értékelés mellett; Jézussal járt!” – mondotta Bálint testvér.

A sírnál Szűcs Benjámin Ottó lp. tv. szólt bátorítón a családhoz és az összegyűltekhöz, a Dán 4:31-34 alapján. „Mi sokszor próbáljuk megmondani, és mutatni Istennek, hogy mit tegyen, és hogyan tegyen. De boldog az az ember, aki belenyugvással fogadja Isten akaratának megnyilvánulását, és végzését életében.”

Több százan (350-400) voltak, akik eljöttek búcsút venni

testvérünkől: ismerősök, munkatársak, rokonok, gyülekezet. Kívánjuk Istenünk vigasztalását, és vigaszt adó gondviselését a megszorodott családnak, megözvegyült Eszternek, fiának Leventének, és feleségének Enikőnek. **Mucsi B. János**

Sarmaságon karácsony első napján kísértük utolsó földi útjára **Tyukodi Irén** testvérnőt, aki 74 évet kapott Teremtő Urától. 1995-ben ismerte meg az Urat Szilágy-Vérvölgyön. Sarmaságra költözve lelki otthonra talált a helyi gyülekezetben férjével együtt. Sokféle betegségben szenvedve az Úr felkészítette és hazavitte a mennyi hazába, ahova már nagyon vágyott. A nagyszámú hallgatóságnak Isten ígétét Péter István lp. hirdette a Lk 2:25-35 alapján. Az Úr csodálatosan meghallgatta imánkat, mert a fuvószenekarnak már nem kellett esőben szolgálnia a temetőkert felé vezető úton. Az Úr dicsőségére szolgált a sarmasági-hadadnásdi összevont fővós- és énekkar szolgálata. Az Úr erősítse és vigasztalja a hátramaradt özvegy testvérünket.

Kasza Ferencz testvért rövid betegségből hirtelen, 77 évesen hívta az örök hazába Megváltó Ura, akinek ifjúságától fogva hűségesen szolgált. Példaadó, szerető férjként 54 évet élt boldog házasságban. Szerette az Urat és az ő házat, áldozatkész odaszántsággal vállalta a teherhordozást több évtizeden át – az építkezésnél, és a lelki munkában. A gyász-istentiszteletet a sarmasági temető kápolnájában tartottuk, ahol Isten vigasztaló Ígétét Nagy István és Péter István lelkipásztorok hirdették az 1Móz 50:24 alapján. A temetőkertben Fekete Csaba lp. a 2Kor 5:1-10-ből vigasztalta a gyászolókat. Az ének- és zenekar szolgálata Istenünk dicséretét hirdette, „aki az özvegyek és árvák gondviselője”. Ő vigasztalja meg a hátramaradt özvegy testvérnőnket, gyászoló családját és gyülekezetünket. **P.I.**

2009. május 28-án kísértük utolsó útjára **Kui János** testvért Egrespatakon, akinek az Úr 55 évet ajándékozott. Isten vigasztaló üzenetét Bándi Sándor lelkipásztor szólt a gyász-istentiszteleten. Kérjük Urunk vigasztalását az özvegyre és gyermekeire. **Solczi Klára**

Nilson Fanini

A múlt év őszén, szeptember 13-án szívroham következtében elhunyt **Nilson do Amaral Fanini** (77) brazilai baptista lelkipásztor, a Baptista Világszövetség (BVSz) valamikori elnöke. Pásztorlása alatt, 1964 és 2005 között a főváros, Rio de Janeiro körzetében levő Niteroi 1. sz. bapt. gyülekezet taglétszáma meghaladta a hétezeret. Az utóbbi években új gyülekezet plántálásába fogott. Dr. Fanini több ízben volt a brazilai baptista szövetség elnöke. Folyékonyan beszélt a portugál, spanyol és az angol nyelvet, úgyhogy hazája mellett a latin-amerikai országokban, sőt egészen Indiáig közel ezer evangélizációs kampányt vezetett – sokan Brazília Billy Graham-jének tartották. Mint a BVSZ elnöke, '95-től 2000-ig kiemelten foglalkozott az evangélizáció, a vallásszabadság és a társadalmi igazságosság kérdéseivel. '99-ben egy delegáció élén Kubában találkozott Fidel Castroval, majd 2000-ben a Vatikánt is felkereste. Nálunk '97-ben járt, május 7-én a váradi Emanuel-imaházban volt együtt a román és magyar ajkú baptista pásztorokkal. A Faninit gyászoló család: felesége, egy lánya és két fia, valamint négy unokája. **Sz. L.**

Szeretet - kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Gergely István. Felelős szerkesztő: dr. Vass Gergely. Szerkesztők: Antal Ferenc, Szilágyi László.

410050 ORADEA, Str.: Gen. H. M. Berthelot 5, ROMANIA

Tel.: (4)0259-418 221, E-baptifon: 0735 500 009, e-mail: szeretettelap@gmail.com

A lap internetes változata a következő címen olvasható: www.magyarbaptista.com

A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Nyomtatás: Imprimeria de Vest, Oradea. A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605

HARGITA TÁBOR: KÖSZÖNJÜK A SEGÍTSÉGET!

„Nagy volt az örömöm az Úrban, hogy végre felbuzdultatok a velem való törődésre” (Fil 4,10)
„Mi pedig hálával tartozunk az Istennek mindenkor értetek, testvéreim” (2Thessz 2,13).

A 2009. év folyamán is sokan támogatták a Hargita Keresztyén Tábor. Külföldi támogatóink mellett, akik elsősorban pénzadománnyal segítettek a tábort építeni, fejleszteni és működtetni, voltak erdélyi gyülekezetek, vállalatok és magánszemélyek is, akik hozzájárultak terménnyel, termékkel, pénzzel és önkéntes munkával a táborban folyó szolgálathoz.

Mindig jól fogott a segítség, de az elmúlt évben, különösen a gazdasági válság okozta helyzet miatt, még jobban örvendtünk minden adománynak és minden segítségnek.

Kiss Rózsika néni Bardócról pénzt küldött. Budai Ferenc és családja Szilágybagosról seprüket ajándékozott. A szilágyperecseni és a szilágykrasznai gyülekezet nagy mennyiségű zöldséget gyűjtött részünkre. Benedek László, Rákosi András és Rákosi Árpád Csernátonból, Hatos József és Vitus Vilma Szentegyházáról burgonyát adományoztak. Deák Imre, Deák Ernő, Farnas László és Szabó Ferenc Szilágynagyfaluból gabonával, Máté Gyula és családja Szilágyballáról gabonával és liszttel segítettek a tábort. Barótról Virág Sándor hentesárut adott. Máté Zoltán, a Zetam Kft igazgatója Székelyudvarhelyről, Gedő András és családja Szentegyházáról segítettek az asztalosmunkában. Deák Ernő ácsmester és csapata Szilágynagyfaluból, Balla József bádogszmester és munkásai

Szilágyperecsenből, valamint Boda Lajos kőművesmester és csoportja Zilahról a Tábor részére kedvezményesen végezték munkájukat. Mihály Zsiga mezőgazdasági gépész és Szabó Ferenc asztalos Szilágyippről, Király Lajos „ezermester” Szilágyballáról jött önkéntesen dolgozni a Táborba. Szász Imre Nagyváradról hozott segítséget. Bálint Péter Brassóból, a Dip Motors Kft vezetője, valamint Dimény Sándor Szilágykrasznáról, az Automeister-Dimény Kft vezetője autószerelési és javítási munkával segítettek rajtunk. Dr. Kelemen József és Dr. Kelemen Etelka Barótról jöttek a Táborba, és segítettek az elsősegély-nyújtási feladatban. István József Székelyudvarhelyről a konyhai gépek karbantartásában segített. Szász Domokos Székelyudvarhelyről mézet adományozott a Tábornak, és önkéntesen besegített hivatalos ügyeink intézésébe. Major Zoltán Szatmárnémetiből művészi fotókat küldött berámázva, melyeket a hálószobákba szereltünk fel. Kelemen Hunor Nátánael Szentegyházáról az internet-szolgáltatásban, Molnár Vilmos Székelyudvarhelyről a telefon-szolgáltatásban nyújtott segítséget.

Megtörténhet, hogy nem említettem meg mindenkit, de az Úr jól tudja, és Ő nyilvántartja. Köszönjük az önzetlen, hűséges és áldozatos segítséget! Köszönjük az értünk mondott imákat, a bátorítást, biztatást és jó tanácsot! Köszönjük a gyermekmunkások, tanítók, ifjúsági vezetők, zenészek és lelkipásztorok önkéntes szolgálatát is. Az Úr jutalmazzon meg mindenkit bőségesen!

A Hargita Keresztyén Tábor részéről:

KIRÁLY BARNABÁS és BORZÁSI GYULA

Isten kegyelme az, hogy a 2009-es év utolsó napjait, és a 2010-es év elejét a Hargitán tölthettem. E pár nap testi-lelki felüdülést nyújthatott mindazoknak, akik ott voltunk. Az igei foglalkozások fő gondolatához ezekben a napokban a 2Móz 20:21 adta az alapot: „egy lépéssel közelebb”.

A témakörök pedig a következők voltak:

- egy lépéssel közelebb a célhoz
- egy lépéssel közelebb Istenhez
- egy lépéssel közelebb „hozzád” (párkapcsolat)
- egy lépéssel közelebb az élethez (pályaválasztás)

Körülbelül 125 fiatal hallgatott előadásokat, akik Biharból, a Szilágyságból, vagy Székelyföldről érkeztek a „hegyre”, de voltak Detroitból, sőt Belgiumból is.

Az értékes előadásokat olyan szolgáktól hallhattuk, mint Budai Lajos, id. Veress Ernő, Szabó László, Novák Zsolt, de azért az áhítatra buzdítók is kitétek magukért.

A szilveszteri üzenetben Az Áldott Év titkát mondta el Ernő bácsi: „Fontos, hogy (1) Istennel legyen kapcsolatunk, (2) a Tiszta lelkiismeret se hiányozzon, legyen (3) Rendületlen bizalmunk Isten felé és (4) Megbocsátani tudó szeretet egymás felé.

Jó volt megtapasztalni köztünk Isten jelenlétét, és hogy Ő munkálkodik bennünk, ami kitűnt a bizonyosságtételekből is.

Az eljövétel előtt Ernő bácsi záró gondolata az volt, hogy MINDENT VELE – SEMMIT NÉLKÜLE! Kívánom, hogy ez valósuljon meg a fiataloknál ez évben és egész életünkben!

FÜZFA ANDREA, Biharszentjános